

uden Hjælp fra det offentlige Side, men en Forudsætning herfor er det, at Fiskerne til den Tid har deres Baade og Redskaber i Behold og ikke har været nødsagede til at afhænde Baade eller Redskaber for at kunne eksistere.

Man har derfor under disse Omstændigheder ment at kunne foreslaa, at der gives Regeringen Bemyndigelse til for Vintermaanederne December 1917—Marts 1918 at yde maanedlige Understøttelser til ubemidlede arbejdsløse Fiskere, hvis Hovederhverv er Saltvandsfiskeri, jfr. herved Lov Nr. 316 om Saltvandsfiskeri af 2. Juni 1917 § 26 og Lov Nr. 163 om Fiskerilaan af 27. Marts 1917 § 1. Understøttelserne forment passende at kunne fastsættes for Fiskere, der er Familieforsørgere, til 90 Kr. maanedlig med et Tillæg af 10 Kr. for hvert ukonfirmeret Barn, dog ikke udover 20 Kr., eller i alt som Maksimum 110 Kr. maanedlig, og for Fiskere, der ikke er Familieforsørgere, til 60 Kr. maanedlig. I den maanedlige Understøttelse foreslaas i Overensstemmelse med Dansk Fiskeriforenings Forslag, jfr. Bilag 1, fradraget $\frac{2}{3}$ af den i Maanedens Løb hafte Arbejdsfortjeneste og endvidere $\frac{1}{12}$ af den beregnede eventuelle aarlige Renteindtægt, for saa vidt rentegivende Kapital haves. Oplysning om, hvor stort et Antal af de ca. 12,000 Fiskere, der driver Saltvandsfiskeri som Hovederhverv, der er trængende til Understøttelse, haves ikke, men det er forebragt for Ministeriet, at Antallet rent skønsmæssigt kan anslaaes til ca. 7,000, og at de maanedlige Understøttelser kan anslaaes til et Beløb af 400,000 à 500,000 Kr. eller for 4 Maaneder til $1\frac{1}{2}$ à 2 Mill. Kr. Det skal udtrykkelig fremhæves, at Størrelsen af Udgiften kun kan anslaaes rent skønsmæssigt, og at et nogenlunde paa-lideligt Overslag meget vanskeligt vil kunne fremskaffes og i ethvert Tilfælde ikke indenfor et rimeligt Tidsrum.

Uddelingen af Understøttelser paa-tænkes ordnet saaledes: Der nedsættes af Landbrugsministeriet et mindre Udvalg, der foranlediger, at der af Dansk Fiskeriforening rettes Anmodning til samtlige lokale Fiskeriforeninger om for hver Forenings Vedkommende at nedsætte et Udvalg paa 3 Medlemmer. Til disse lokale Udvalg skal Andragender om Understøttelser, hvortil skal benyttes dertil affattede Skemaer, indsendes. Disse Udvalg samler og indsender de indkomne Andragender til det af Landbrugsministeriet nedsatte Udvalg, efter at Andragenderne er gen-

nemsete og eventuelt rettede af vedkom-mende lokale Udvalg samt derhos af dette forsynede med Paategning om, at der ikke er Udvalget noget bekendt, der strider mod de i Andragenderne givne Oplysninger, samt med Indstilling om Understøttelsernes Størrelse. Det af Landbrugsministeriet nedsatte Udvalg gennemgaar derefter Andragenderne og træffer Afgørelse om Understøttelsernes Størrelse. Afgørelsen kan indbringes for Landbrugsministeriet, der træffer endelig Afgørelse af Sagen. Efter Rekvisition af Udvalget foranlediges de tilstaaede Beløb anviste til Udbetaling til vedkommende lokale Udvalg, der besørger Understøttelserne udbetalt til Fiskerne og indsender Kwitteringerne til det af Landbrugsministeriet nedsatte Udvalg. Alle Fiskere, saavel Medlemmer af de lokale Fiskeriforeninger som de udenfor Foreningerne staaende Fiskere har Adgang til at erholde Understøttelse.

Det vil af foranstaaende fremgaa, at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Fisker vil kunne erholde Understøttelse efter dette Forslag, væsentlig er lagt i Hænderne paa de lokale Udvalg, idet den endelige Afgørelse heraf i Hovedsagen maa hvile paa de Oplysninger, der indkommer fra disse. Som Sagen imidlertid foreligger, og naar der maa gaas ud fra, at Oprettelsen af Arbejdsløshedskasser ikke er nogen farbar Vej, kan det formentlig ikke være anderledes, men man tør vel ogsaa nok paa den anden Side være berettiget til at gaa ud fra, at ingen Fisker vil søge om Understøttelse, uden at virkelig Nød er til Stede, og at de paagældende Udvalg vil vide at røgte deres Hverv paa en omhyggelig og samvittighedsfuld Maade.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Afgørelsen af, om en Fisker kan anses for ubemidlet, kan formentlig træffes efter samme Regler som fastsat i § 6, 3die Stykke, i Loven om anerkendte Arbejdsløshedskasser af 8. April 1914, saaledes at Grænsen for Familieforsørgeres Vedkommende fastsættes til en Formue paa 10,000 Kr., og for Fiskere, der ikke er Familieforsørgere, til en Formue paa 5,000 Kr. Ved Beregningen af Formue vil det være ubilligt at lægge de nuværende, uforholdsmæssig høje Priser paa Baade og Redskaber til Grund. Skulde disse Priser benyttes, vilde antagelig en stor Del Fiskere,